

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 29 ຕຸລາ 2006 (10-29-2006)

ຍົດຖືເອົາຄວາມອົດທົນ

ຂໍ້ພຣະຄົມພີໃນບົດຮຽນ: 2 ຕມທ 3:1,10-17; 4: 5-8

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພີ: ຄວາມອົດທົນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄົນເຊື່ອທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານຈັດຕຽມຊີວິດຈິງດ້ວຍ:

- ວາງແຜນຢ່າງໃດເພື່ອຈະຕອບສນອງຕໍ່ການກົດດັນທີ່ຢາກໃຫ້ທ່ານປະນີປະນອມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.
- ຍອມທີ່ຈະອົດທົນໃນຄວາມເຊື່ອຖື.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເສີມຂຍາຍຄວາມເຊື່ອເພື່ອຈະອົດທົນຕໍ່ເວລາຫຼຽງຍາກຢ່າງໃດ?

ໃນປີຜ່ານມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພະຍຸອັນຮ້າຍແຮງລູກນຶ່ງໃນປະວັດສາດຂອງພະຍຸ ຄິພະຍຸແຄທຣິນາຊິ່ງເປັນພະຍຸທີ່ອັນຕລາຍທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ບັນທຶກເອົາໄວ້. ຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການທຳລາຍຈາກພະຍຸລູກນີ້ເທົ່າໆກັນ. ຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ເສັຽບ້ານເຮືອນ, ສັດລ້ຽງ, ແລະບາງຄົນກໍໄດ້ເສັຽຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ຄຣິສຕະຈັກແລະການຮັບໃຊ້ຫລາຍແຫ່ງຂອງຄຣິສຕຽນກໍໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ຄົນທີ່ອາສັຍບ້ານເຮືອນໃນແຖບທີ່ແຕະຕ້ອງນັ້ນໄດ້ຖືກທາງສີ່ສານຮ້ອງຂໍວ່າ, " ທ່ານຈະຢູ່ແລະປົວແປງເອົາ ຫລືວ່າຈະໄປຢູ່ບ່ອນໃໝ່ແທນ?" ຫລາຍຄົນໄດ້ຕອບວ່າພວກຕົນພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຍ້າຍໜີ, ແຕ່ວ່າບາງຄົນບອກວ່າພວກຕົນຈະຢູ່ແລະຈະສ້ອມແປງເອົາທັງທີ່ຮູ້ວ່າຍັງຈະມີພະຍຸໜ່ວຍໃໝ່ມາທຳລາຍອີກ. ພວກເຮົາຍົກຍ້ອງການອົດທົນເຊັ່ນນີ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ອັນຕລາຍຈົນເວົ້າບໍ່ຖືກຢ່າງນີ້.

ຊີວິດໃນທີ່ໄປແລ້ວມັກຈະຫຼຽງຍາກຫລາຍ. ມັນມີຄວາມຫຼຽງຍາກ, ມີພະຍາດ, ມີການທຳລາຍ, ມີຄວາມອິດຢາກຂາດແຄນ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍມີຄວາມຕາຍທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນກັບມັນ. ໃນເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຫຼຽງຍາກເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ພວກເຂົາຕ້ອງພະຍາຍາມຍືນຍົດຕໍ່ກະແສອັນແຮງຂອງການເສື່ອມໂຊມແຫ່ງຄຸນຄ່າຂອງສັງຄົມນຳດ້ວຍ. ວັດທະນະທັມໃໝ່ໄດ້ລ້ວງຄົນທຸກຄົນໃຫ້ເຮັດໄປໃນທາງທີ່ຜິດໂດຍໃຫ້ຍອມເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງໂລກ. ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ, ຊີວິດຂອງເຂົາຍິ່ງມີຄວາມຫຼຽງຍາກສອງເທົ່າ. ບໍ່ມີທີ່ໃດໃນພຣະຄົມພີທີ່ບອກວ່າໃຫ້ປານີປານອມ ມີແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດແລ້ວຈະປອດພິພິດແລະງ່າຍ. ການຍືນຍົດໃນຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ເຊື່ອນັ້ນຈະສາມາດແລະຄົງທົນກັບພາວະແຫ່ງຄວາມຫຼຽງຍາກໄດ້.

ໂປໂລໄດ້ຮູ້ວ່າຕີໂມຫຼວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆຈະຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ເວລາຫຼຽງຍາກໃນຂ້າງໜ້າ. ນອກຈາກຄວາມຫຼຽງຍາກໃນຊີວິດທັມມະດາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະພົບກັບຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ, ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ເວົ້າໄວ້ແລ້ວສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນສະເລ່ຍ. ພວກເຮົາໄດ້ພົບພໍ້ກັບຄວາມກົດດັນທີ່ມີຕອດມາເພື່ອຈະໃຫ້ເຮົາປະນີປະນອມຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ແລະກາຍເປັນໂລກລົງຊັກໃຊ້. ຄວາມກົດດັນບາງອັນກໍມາຈາກຄຣິສຕະຈັກນັ້ນເອງ. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ຂຍາຍຄວາມເຊື່ອທີ່ຈະສາມາດອົດທົນກັບທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານຈະປະສົບ.

ສຶກສາພຣະຄົມພີ

1. ຫວັງຈະພົບກັບເວລາອັນຫຼຽງຍາກ (2 ຕມທ 3:1,10-13)

ຕີໂມທຽວອາດຫວັງວ່າອັນຂ້າງໜ້ານັ້ນຈະດີຂຶ້ນໃນເຮືອງການດີນຳເພື່ອຄວາມຈິງແລະການເປັນເຫມີອນພຣະເຈົ້າ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຕີໂມທຽວເຮືອງຄວາມຫຼຽງຍາກໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຄຳວ່າ, " ສຸດທ້າຍ " ຫລືວ່າ " ວັນສຸດທ້າຍ " ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ໃນພຣະຄົມພິເດີມ (ອຊຸຢ 2:2; ຣຊອ 3:5; ມຄ 4:1), ໃນພຣະຄົມພິເດີມ (ກຈກ 2:17; 2 ປຕ 3:3; ຢດ 3:18), ແລະໃນໜັງສືທາງສາສນາທີ່ມີຊື່ວ່າ ໜັງສືທີ່ເປີດໃຫ້ເຫັນເຫດການຂ້າງໜ້າ. ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເວົ້າເຖິງການສິ້ນຍຸກປະຈຸບັນເມື່ອພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາດ້ວຍພຣະຮັສມີອັນບໍ່ຮິບູນ ແຕ່ວ່າມັນໄດ້ມີການເວົ້າເຖິງຍຸກຂອງຄຣິສຕະຈັກນຳ. ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງດີນຳເພື່ອສະເພາະດ້ວຍຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວຊ້າ ແລະການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍຂອງໂລກນີ້.

ຫວັງຈາກການພິສູດລັກສະນະສະເພາະຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອຫຼຽງຍາກແລະບົ່ງບອກຄົນເຊັ່ນນີ້ບາງຄົນໃນພຣະຄົມພິເດີມແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈຕີໂມທຽວໃຫ້ຕິດຕາມທັງການສອນແລະຕົວຢ່າງການປະພຶດ, ຈຸດປະສົງ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມໃຈເຢັນ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມອົດທົນຂອງເພິ່ນນຳ. ບາງທີຕີໂມທຽວອາດໄດ້ປະສົບກັບການກົດຂີ່ ແລະການທົນທຸກທໍຣະມານແບບດຽວກັນທີ່ໂປໂລໄດ້ຮັບແລ້ວກໍເປັນໄດ້. ໂປໂລໄດ້ຮັບການທົນທຸກທໍຣະມານກັບຄວາມຫຼຽງຍາກເຊັ່ນທີ່ເມືອງອັນຕີໂອເຂັງ, ອີໂກນິຍັມ, ແລະດິສຕຣາ. ທີ່ເມືອງດິສຕຣາ, ໂປໂລໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ແລະຖືກຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຕາຍປະຕູເມືອງນັ້ນ (ກຈກ 14:8-20). ດ້ວຍການນັບຄືນຫລັງເຖິງການທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ແລະການທົດທຸກທໍຣະມານຈິ່ງເຮັດໃຫ້ໂປໂລເວົ້າວ່າຄວາມຂົ່ມເຫັງທີ່ເຮົາໄດ້ອົດທົນເອົານັ້ນ: ໂປໂລໄດ້ອົດທົນ; ພຣະເຈົ້ານັ້ນສັດຊີ້ຈິ່ງໄດ້ກອບກູ້ເອົາເພິ່ນອອກຈາກສິ່ງຫຼຽງຍາກທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ເຫສນາ ແລະສິດສອນຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕີໂມທຽວກໍເຊັ່ນດຽວກັນຕ້ອງການໃຫ້ເປັນຄົນມີຄວາມອົດທົນຄືກັນ. ຄົນຊົ່ວແລະຄົນປອມຕົວຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ໄຫດຮ້າຍກວ່າເກົ່າ, ຈະຫລອກລວງແລະເຂົ້າເອງກໍຖືກຫລອກລວງເຫມີອນກັນ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນລັກສະນະຂອງເຂົາໃນ 2 ຕມທ 3:2-9. ການກົດຂີ່ແລະການທົນທຸກທໍຣະມານຈະຕ້ອງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ. ໃຜກໍຕາມທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງເປັນທັມໃນພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ. ສຳລັບຕີໂມທຽວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອວາງໃຈແລ້ວ ມັນບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມ, " ຖ້າວ່າ ", ແຕ່ວ່າ " ແມ່ນເວລາໃດ " ທີ່ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຈະໄດ້ມາເຖິງ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຕື່ນຕົກໃຈເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຕິດຽນພວກເຮົາວ່າເປັນຄົນບໍ່ເຫັນການກວ້າງໂກ ຫລືວ່າທົນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຕົກໃຈເມື່ອຄົນທັງຫລາຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພວກເຮົາ ແລະພະຍາຍາມຈະທຳໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ແລະວິຖີຊີວິດຂອງເຮົາ. ແທນທີ່ຈະຕົກໃຈ, ພວກເຮົາຄວນຈະອົດທົນຕໍ່ທຸກໆການກົດຂີ່ແລະການທົນທຸກທໍຣະມານ, ຈິ່ງພະຍາຍາມໃຊ້ຊີວິດຕາມທີ່ຄວນຈະເປັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖືກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາທີ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຖືກນ້ຳພຣະທັຍ.

ໃນພາກສ່ວນອື່ນຂອງໂລກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ທົນທຸກໜັກກວ່າການຖືກຕິດຽນ ແລະບໍ່ຖືກເອົາໃຈ. ໃນແຕ່ລະປີ, ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການທໍຣະມາ, ຖືກເຂົ້າຂັງໃນຄຸກ, ຖືກຍຶດຊັບສິ່ງຂອງ, ຖືກເສັຽວຽກເຮັດງານທຳ, ແລະໃນຫລາຍໆກໍຣະນີ (ເກືອນ 15,000 ໃນແຕ່ລະປີ) ໄດ້ເສັຽຊີວິດລົງ. ຈິ່ງອະທິຖານເລື້ອຍໆເພື່ອຄົນໃນທົ່ວໂລກທີ່ໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ແລະຈຳຕ້ອງອົດທົນໂດຍປາສຈາກການປິດປ່ອຍຈາກການທໍຣະມານຂອງພວກເຂົາ.

2 ກອດຮັດເອົາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ (2 ຕມທ 3:14-17)

ຕີໂມທຽວໄດ້ຮັບການໝູນໃຈໃຫ້ກອດຮັດເອົາສິ່ງທີ່ຕີນໄດ້ຮຽນ ແລະໄດ້ເຊື່ອຢ່າງໜັ້ນຄົງຈາກການສິດສອນອັນຖືກຕ້ອງໃນຜ່ານມາ, ຮວມຈາກການຮຳຮຽນມາຈາກນາງໂລອີຊິ່ງເປັນແມ່ເຖົ້າ ແລະນາງຢູນິເກທີ່ເປັນແມ່. ດ້ວຍການໃຊ້ກົດໄວຍະກອນກຣິກຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳກິຣິຍາວ່າ " ໄດ້ຮຽນຮູ້ " ແລະ " ໄດ້ເຊື່ອ ". ໃນຂະນະທີ່ຕີໂມທຽວໄດ້ກຳລັງຮຽນຈາກອັຄະສາວິກໂປໂລແລະຄົນອື່ນໆນັ້ນ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທັງຫລາຍຂອງຂ່າວປະເສີດກໍບໍ່ໄດ້

ເປັນບັນຫາ, ແຕ່ວ່າມັນໄດ້ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ, ຕີໂມທຽວໄດ້ຮຽນພຣະຄຳ, ນິທານດົງຫລາຍເຮືອງ, ແຕ່ວ່າການນຳມາໃຊ້ຂອງ ບົດຮຽນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳມາຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ເຫມາະສົມນັ້ນ, ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳໄດ້ເຜີຍ ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳເອງແລະງານການໂຖ່ຂອງພຣະອົງດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອຕໍ່ຕີໂມທຽວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງ ພຣະຄຳດັ່ງນີ້, " ແມ່ນພຣະຄຳພີນັ້ນແຫລະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ " (ຢຣ 5:39). ເມື່ອໂປໂລແລະສີລາໄດ້ມາເຖິງ ເມືອງນຶ່ງຊື່ວ່າ ເບຣອຍອາ, ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫສນາຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ຊາວເມືອງເບຣອຍອາຟັງ (ກາກ 19:10-12). ໂຫເມືອງ ເບຣອຍອາ " ໄດ້ຄົ້ນເບິ່ງພຣະຄຳທຸກວັນເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະຄຳໄດ້ເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່. " ສົມພໍໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າ ວ່າ ພຣະຄຳນັ້ນສົມຄວນທີ່ຈະສຶກສາເອົາ...ສຳລັບຄວາມພິນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເມື່ອຕີໂມທຽວໄດ້ກາຍມາເປັນຄຣິສຕຽນດ້ວຍບາຣະມີຂອງແມ່ແລະແມ່ເຖົ້າເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນລູກ ຫລານຂອງຕົນດ້ວຍພຣະຄຳ. ເດັກນ້ອຍທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການພໍ່ແມ່ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າສິດສອນພວກເຂົາເຖິງ ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພໍ່ແມ່ບໍ່ຄວນຈະອີງໃສ່ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກເທົ່ານັ້ນເພື່ອສອນພຣະຄຳແກ່ລູກງອງຂອງຕົນ ຫລືວ່າ ນຳເຂົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ເຂົາຄວນຖືເອົາໂອກາດ ແລະຄວາມເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ຮັບຜິດຊອບເພື່ອສອນຂ່າວປະເສີດ ແລະອົບ ຮົມບົນນິສັຍຂອງພວກລູກງອງຂອງຕົນເອງ.

ມັນແຕກຕ່າງກັນຮະຫວ່າງຫນຶ່ງສີແລະຄຳສອນຂອງພວກປອມຕົວ, ໂປໂລໄດ້ວາງຄວາມຫມາຍຂອງພຣະ ຄຳ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າພຣະຄຳທັງຫມົດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການດົນໃຈມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພາສາກຣິກທີ່ມີຄວາມ ຫມາຍວ່າ " ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປົ່າລົມໃສ່ ". ເມື່ອຄົນຕ່າງກັນໄດ້ຂຽນພຣະຄຳພີນັ້ນມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຂຽນ ເພື່ອວ່າ ພຣະຄຳຈະເປັນຄວາມຈິງທັງຫມົດ ແລະມີຄຸນຄ່າໂດຍປາສາຈາກຄວາມຜິດພາດໃດໆ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຖືວ່າ ເປັນຮິດອຳນາດອັນສູງສຸດສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກໆພາກສ່ວນຂອງຊີວິດ.

ໂປໂລຍັງໄດ້ວາງຈຸດປະສົງຂອງພຣະຄຳພີລົງວ່າຈະນຳເອົາຄວາມຊອບທັນໂດຍຜ່ານການສິດສອນ, ການ ຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, ແລະການອົບຮົມ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນພຽງພໍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຂອງພຣະເຈົ້າ ນັ້ນຕຽມພ້ອມສຳລັບການດີທຸກຢ່າງ. ໃນຂະນະທີ່ມີຫລາຍແຫລ່ງສຳລັບພວກຄຣູສອນ, ສິດຍາພິບານ, ພວກຜູ້ປະກາດ ສາສນາ, ແລະຜູ້ນຳຕ່າງໆຈະໃຊ້, ແຕ່ວ່າບໍ່ມີອັນໃດຈະຈຳເປັນເຫມືອນດັ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການຮັບໃຊ້.

ແຕ່ຫນ້າເສັ້ນໃຈ, ຍັງມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮຽນພຣະຄຳໃນຄຣິສຕະຈັກໃນທຸກວັນນີ້. ຄົນທີ່ເຊື່ອ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີຈົນຈົບ, ຈຳນວນນ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮຽນແລະຮູ້ເຮືອງພຣະເຈົ້າແລະນ້ຳ ພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ. ມອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຄຳພີ ແລະຫັນໄປຫາເອກະສານແຫລ່ງ ອື່ນເພື່ອຄຳເຫສນາແລະບົດຮຽນອົງໄປຕາມສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ. ປາສາຈາກພື້ນຖານອັນເຫມາະສົມຂອງຄວາມຮູ້ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີແລ້ວ, ຄົນທີ່ເຊື່ອສ່ວນຫລາຍມັກຢາກຈະຢຸດເຊົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອເກີດມີພາວະຫຼຽງ ຍາກ.

ພວກເຮົາຄວນຈະເຫັນຕາມຄວາມສູງສຸດຂອງຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາ ຫາກຮູ້ຈັກແຈ້ງຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນສຳຄັນ ຫລາຍໄປກວ່າລັກສະນະຂອງພຣະຄຳພີ, ແລະເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ ເວລາໃນການອ່ານນິຕະຍະສານ ແລະເບິ່ງທໍລະຫັດຫລາຍກວ່າເວລາໃນການອ່ານພຣະຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ກອດຮັບຫລິ້ນບຸກຄົນຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຈະວາງໃຈລົງໃຫ້ແທນນັ້ນໃນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະຫນຸນໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ຮູ້ຮຽນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

3. ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ (ຕມຫ 4:5-8)

ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ອິດທິນເຮັດຫນ້າທີ່ໃນການຮັບໃຊ້ໃຫ້ສຳເຣັດຕາມທີ່ຕົນໄດ້ຖືກເອີ້ນມາໃຫ້ຮັບໃຊ້ (ຂໍ້ 2). ຫລາຍຄົນ, ທັງຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍຈະບໍ່ທົນໄປເຖິງທີ່ສຸດ ແຕ່ວ່າຈະໄດ້ຫັນໜີໄປຢ່າງບໍ່ຕິດພັນຢູ່ນຳ ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະໄປຊອກຫາຄຣູສອນ " ສິ່ງໂຫມ່ " ແລະຈະ " ກັບໄປຫານິຍາຍ " (ຂໍ້ 3-4).

ຕີໂມທຽວຕ້ອງຮັກສາໃຈໃຫ້ສວ່າງກັບທຸກໆສິ່ງ ແລະບໍ່ເຮັດໄປຕາມຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຂົາເຮັດກັນ. ລາວຕ້ອງ

ການທີ່ຈະອິດທິນກັບວຽກງານຫຼັງຍາກອັນໜັກໜ່ວງ. ການຮັບໃຊ້ແລະການປ່າວປະກາດເປັນງານທີ່ຍາກ ແລະ ຊື່ສັດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ທຶນທຸກທໍລະນານໃນງານໜັກ ລວມທັງໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍ. ຕີໂມທຽວເອງກໍເບິ່ງເຫມືອນວ່າຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຄວາມທຸກທໍລະນານ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະຄວາມຕາຍຂອງອັຄະສາວິກແລະຜູ້ນຳອື່ນໆຫລາຍຄົນ.

ໂປໂລເອງໄດ້ຮູ້ວ່າເວລາແຫ່ງການຈາກໄປຂອງເພິ່ນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ໂປໂລໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງເພິ່ນ ເປັນການບູຊາ, ນ້ຳຕົ້ມໄດ້ຖອກລົງແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈະທຶນທຸກໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ຕາມການຄຳພະຍານຂອງໂປໂລ ເອງນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃນສິ່ງຄາມອັນດີ, ໄດ້ສຳເຣັດການແຂ່ງຂັນ, ແລະໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອເອົາໄວ້. ໂປໂລໄດ້ຫວັງ ໃຈໃນຮາງວັນແຫ່ງຄວາມອິດທິນ ແລະຄວາມສັດຊື່ທີ່ຊະນະຄວາມຫຼັງຍາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ພົບພໍ້ໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ຕາມ ໂປໂລແລ້ວ, ເພິ່ນວ່າເພິ່ນແລະຄົນທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນຄວນຫວັງຈະໄດ້ຮັບເອົາພວງມະໂລແຫ່ງຄວາມຊອບທັມ. ໃນສັບປະ ສິນ ກຣິກ-ໂຣແມນ ແລ້ວພວງມະໂລນັ້ນຖືວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມບໍ່ຕາຍເປັນ. ໂປໂລໄດ້ມອບຊີວິດຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງຄວາມອິດທິນ ແລະໄດ້ທ້າທາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ໄດ້ເຮັດເຫມືອນກັນ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອຈຳນວນຫລວງຫລາຍທັງຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຫຼັງຍາກໃນຊີວິດ, ຄວາມຍາກ ຊາໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ແລະການຕໍ່ຕ້ານຂອງຄົນອື່ນເປັນເຫດໃຫ້ພວກຕົນຕ້ອງໄດ້ຖອນອອກຈາກການຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ, ຈາກຄຣິສຕະຈັກ, ແມ້ກະທັ້ງການສາມັກຄີທັມກັບພຣະເຈົ້າເອງ. ພວກເຂົາຕ້ອງການຢຸດເຊົາ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງການເຫັນການສວມມິງກຸດທີ່ລໍຖ້າຄົນເຊື່ອທີ່ສັດຊື່ທີ່ໄດ້ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມການເປັນຕົວ ຢ່າງຂອງໂປໂລ. ພວກເຮົາຕ້ອງອິດທິນໄປບໍ່ວ່າການດຳລົງຊີວິດສຳລັບພຣະຄຣິດນັ້ນຈະຫຼັງຍາກປານໃດກໍຕາມ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.